

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Cob/54/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124305748
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Gubová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6124305748.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ley Gubovej a členiek senátu JUDr. Miriamy Žákovéj a Mgr. Ing. Daniely Bednárikovej, v spore žalobcu: TREND service s.r.o., so sídlom Rozvojová 2, 040 01 Košice, IČO: 36 212 652, právne zast.: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zast.: Advokátska kancelária Legal Cases s.r.o., so sídlom Alžbetínske námestie 328, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 720 097, o zaplatenie 288,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č.k. 4C/57/2024-168 zo dňa 15.01.2025, jednohlasne taktó

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Mestského súdu Bratislava IV č.k. 4C/57/2024-168 zo dňa 15.01.2025 potvrdzuje.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 288,30 eur s 13,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 288,30 eur od 03.09.2023 do zaplatenia a 40,00 eur ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, to všetko do 15 dní po právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodol tak s poukazom najmä na § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, 2, § 788 ods. 1, 2, 3, 4, § 797 ods. 2, § 798, § 799 ods. 1, 2, 3, § 806, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 369 ods. 1 a 2, § 369c zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. (ďalej len „ObZ“), Nariadenie vlády SR č. 21/2013 Z.z., § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal náhrady škody vo výške 288,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 13,25 % ročne zo sumy 288,30 eur od 03.09.2023 do zaplatenia, ktorá mu vznikla na poškodenom motorovom vozidle VOLKSWAGEN Arteon, EVČ: KE 282 NU, ktoré v čase poistnej udalosti patrilo poistnému: Dr. Čechová, s.r.o., so sídlom: Maurerova 20, 040 22 Košice. Dňa 09.06.2023 došlo na motorovom vozidle k škodovej udalosti. Poistený mal so žalovaným uzatvorené havarijné poistenie vozidla poistnou zmluvou č. 6826907861. Poistený hneď po poistnej udalosti túto žalovanému riadne a včas oznámil, pričom žalovaný ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 8015003657. Poistený si dal, svoje motorové vozidlo opraviť v autoservise TREND service s.r.o. Náklady na opravu tohto motorového vozidla boli vo výške 1.305,59 eur s DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 2322056. Žalovaný oznámil žalobcovi Oznámením o poistnom plnení, že dňa 18.03.2023 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č.

8015003657 a bol mu predložený výpočet výšky poistného plnenia. Žalovaný poskytol žalobcovi plnenie vo výške 852,29 eur s DPH. Na základe poistnej zmluvy č. 6826907861 mal postený zmluvne dohodnutú spoluúčasť na vzniknutej škode 5,00 % v minimálnej výške 165,00 eur. Neuhradená pohľadávka vo výške 288,33 eur bola vlastníkom motorového vozidla, ktorým je poistený, postúpená na žalobcu, a to zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 02.11.2023. Žalovaný priznal žalobcovi primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21,00 eur/nh bez DPH. Žalobca namietal limitáciu výšky normohodiny a rozdeľovanie servisov na autorizované a neautorizované. Žalobca si účtoval normohodinu 50,00 eur/nh bez DPH, čo je podľa neho výška v regióne porovnateľná. Zároveň namietal krátené náklady na lakovanie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe odkázal na VPP KAS-6, článok 12 ods. 5 písm. c), a to z dôvodu, že žalobca nemá so žalovaným uzavretý zmluvný vzťah, ide preto o neautorizovaný servis. Uviedol, že dňa 16.06.2023 bola vykonaná obhliadka a žiadal vykonať ako dôkaz výsluch obhliadajúceho technika. Následne od výsluch upustil, ale žiadal výsluch konateľa poisteného. V tomto prípade podľa žalovaného nedošlo ku kráteniu poistného plnenia, ale k výpočtu poistného plnenia podľa § 806 OZ spôsobom, ktorý je vopred definovaný.

4. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku zhrnul podstatné časti následných vyjadrení strán a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobcovi vznikol nárok na poistné plnenie titulom poistenia majetku - havarijného poistenia podľa § 806 OZ. Ďalej nebolo sporné, že náklady na opravu predmetného motorového vozidla boli vo výške 1.305,59 eur s DPH a táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 2322056. Spornou skutočnosťou bola výška poistného plnenia v závislosti od výšky normohodiny za opravu vozidla v nezmluvnom neautorizovanom servise krátená žalovaným na 21,00 eur bez DPH za Nh práce. Súd prvej inštancie mal za to, že pre úspech žalovaného v časti procesnej obrany spočívajúcej v neprímeranosti výšky ceny normohodiny žalobcu by žalovaný musel preukázať, že žalobcom účtovaná výška normohodiny bola v zjavnom nepomere k obvyklej cene v lokalite. To však podľa súdu prvej inštancie v konaní nepreukázal. Taktiež súd prvej inštancie bral do úvahy skutočnosť, že od právneho predchodcu žalobcu ako osoby poškodenej škodovou udalosťou, nie je možné v žiadnom prípade spravodlivo požadovať, aby si pred umiestnením vozidla do servisu urobil prieskum ceny normohodín všetkých servisov v okolí a zvolil servis podľa žalovaného primeranou výškou ceny normohodiny. Žalobca v konaní tiež predložil cenník konkurenčných autoservisov preukazujúcich, že použitá cena normohodiny je nižšou alebo porovnateľnou než u konkurenčných servisov. Označenie žalobcu ako neautorizovaného servisu nie je dôvodom ani na použitie nižšej ceny normohodiny, ani na zníženie lakovacej konštanty v zmysle ustálenej judikatúry a legislatívy EÚ (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/76/2019). Súd zdôraznil, že žalovaný nemôže svojvoľne krátiť poistné plnenie len na základe toho, že motorové vozidlo bolo opravené v neautorizovanom servise. Žalovaný nemá zákonnú možnosť vnútiť svoju vôľu výberu servisu poistenému a prípadne uprednostňovanie zmluvných servisov môže mať nanajvýš čisto odporúčací charakter. V rámci voľného trhu je na poistenom, v akom servise (či autorizovanom, neautorizovanom, zmluvnom alebo nezmluvnom) si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady, ktoré boli vynaložené sú účelné a smerovali k odstráneniu poškodení spôsobených v rámci škodovej udalosti (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 4Cob/153/2020). Označenie žalobcu ako neautorizovaného servisu nie je dôvodom ani na použitie nižšej ceny normohodiny ani na zníženie lakovacej konštanty v zmysle ustálenej judikatúry a legislatívy EÚ (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/76/2019). Súd prvej inštancie sa takisto v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.09.2020 sp. zn. 4 Cob/67/2020. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd ustálil, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno krátenia vyplateného poistného plnenia žalovaného nároku a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Výšku úrokov určil v súlade s nariadením vlády č. 21/20013 Z.z.. Súd prvej inštancie uviedol, že dôkaz výsluchu konateľa poistného nevykonal z dôvodu jeho irelevantnosti pre právne posúdenie. O nároku na náhradu trov konania rozhodol, tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech priznal nárok v celom rozsahu.

5. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d), a h) CSP. Žalovaný plnil poškodenému v súlade s podmienkami uzavretej poistnej zmluvy plnenie vo výške 852,29 eur pri zohľadnení dohodnutej spoluúčasti vo výške 165,00 eur. Žalobca si uplatnil voči žalovanému 1.305,59 eur, zníženu o spoluúčasť, celkom 1.140,59 eur. V konaní zostal sporný nárok žalobcu v rozsahu žalovanej sumy. Žalovaný uvádza, že postupoval v súlade s dohodnutými poistnými podmienkami a stanovil výšku plnenia podľa ust. § 806 OZ vo výške

852,29 eur, ktorú sumu poškodenému uhradil. Skutočnosť, že poistná suma predstavujúca 852,29 eur sa nezhodovala so sumou servisu neznamena, že poisťovňa krátila poistné plnenie podľa § 799 ods. 3 OZ, ako sa nesprávne domnieval poškodený, v konaní neskôr ako žalobca. Žalovaný uvádza, že je nevyhnutné dôsledne rozlišovať medzi pojmi „určenie výšky poistného plnenia“ a „krátenie (zníženie) výšky poistného plnenia“. Kým v prvom prípade, teda pre určenie výšky poistného plnenia je určujúce znenie ustanovenia § 806 OZ, v druhom prípade je to ustanovenie § 799 OZ. Poisťovateľ teda musí postupovať podľa ust. § 806 OZ a určiť výšku poistného plnenia až následne môže prichádzať do úvahy zníženie výšky poistného plnenia postupom podľa ust. § 799 OZ. Žalovaný uvádza, že pri zohľadnení vyššie uvedených záverov vyplýva, že poistným plnením, na ktoré má poistný právny nárok, nie je bez ďalšieho suma, ktorá bola poistnému fakturovaná autoservisom za opravu poškodeného motorového vozidla, ale suma, ktorú je v zmysle zmluvných dojednaní obsiahnutých v poistnej zmluve a všeobecných poistných podmienkach povinný vyplatiť poisťovateľ poistnému. Inak povedaná, žalovaný uvádza, že nevyplatenie celej požadovanej sumy poisteným ako poistného plnenia poisťovateľom, automaticky neznamena, že poisťovateľ znížil poistné plnenie postupom podľa ustanovenia § 799 ods. 3 OZ, ale ide o určenie výšky poistného plnenia poisťovateľom podľa ust. § 806 OZ. Z toho dôvodu žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu o krátení poistného plnenia podľa § 799 ods. 3 OZ. Žalovaný poukazuje na ust. § 788 ods. 3 a § 806 ods. 1 OZ a uvádza, že z uvedených kogentných ustanovení je zrejmé, že poistený nemá nárok bez ďalšieho na náhradu škody, ale na poskytnutie plnenia vo výške určenej podľa poistných podmienok. Žalovaný sa opiera o rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2021, sp. zn. 9Cdo/73/2021 a ďalej tvrdí, že postupoval v súlade so všeobecnými poistnými podmienkami, ktoré sa na danú poistnú zmluvu vzťahujú. Poistné podmienky určujú výšku poistného plnenia dvomi kritériami. Prvým kritériom je tzv. poistná suma, ktorá sa považuje za hornú hranicu, horný limit poistného plnenia, ktorý nie je možné prekročiť, aj keby skutočná škoda prevyšovala limit stanovený poistnou sumou. Druhým kritériom je tzv. spôsob výpočtu tohto poistného plnenia, to znamena, ako konštatuje NS SR, ako má byť určená výška plnenia poisťovateľa. Žalovaný vo svojich písomných podaniach poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré sa vysporiadali so všetkými námietkami, ktoré namietal aj žalobca v tomto konaní (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.06.2023, sp. zn. 3Cob/250/2022). Súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal uplatnenými námietkami žalovaného, že nedošlo z jeho strany ku kráteniu poistného plnenia podľa § 799 ods. 3 OZ, ale stanovenia výšky poistného plnenia podľa § 806 OZ. Taktiež sa nevysporiadal v rozsudku s tým, že z akých dôvodov neprihliadol vôbec na uzavretý poistný vzťah, ale vychádzal z nároku na náhradu škody. Uvedený záver o nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanej nezdôvodnil vôbec. Ostatné námietky žalovanej rovnako neboli vysporiadané. Z dôvodu, že sa súd nevysporiadal so žiadnou z námietok uvedených žalovanou v bode. 21, pričom tieto mali zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej, je rozhodnutie podľa žalovanej nepreskúmateľné. Žalovaný ďalej uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže pri rozhodnutí o priznaní nároku žalobcu vychádzal z toho, že žalovaný je povinný žalobcovi nahradiť škodu, ktorá poistnému vznikla. Škoda bola preukázaná faktúrou servisu, pričom súdu uniklo, že predmetom nároku žalobcu voči žalovanej nebola náhrada škody, ale nárok na poistné plnenie v dôsledku vzniku poistnej udalosti, pričom žalovaný postupoval v súlade s týmito zmluvnými podmienkami, ktoré spoločne s poistným dohodol. Podľa názoru žalovaného mal poistený možnosť opravy svojho vozidla po poistnej udalosti v akomkoľvek autorizovanom servise s tým, že medzi stranami boli jasne dohodnuté podmienky a spôsob poistného plnenia zo strany žalovaného. Uzatvorenie poistnej zmluvy s dohodnutými zmluvnými podmienkami bolo pre poistného dobrovoľné. Sám sa rozhodol, s akou poisťovňou uzatvorí poistný vzťah. K tomuto poistnému vzťahu nebol za žiadnych okolností zo strany žalovaného nútený. Argumentácia žalobcu je postavená na uzatváraní zmlúv medzi autoservismi a žalovaným ako poisťovateľom, hoci zmluvné dojednanie, podľa ktorého žalovaný určoval poistné plnenie, bolo súčasťou právneho vzťahu medzi poisteným a poisťovateľom. Zmluvný vzťah medzi ním a poistným vychádzal zo zmluvnej voľnosti strán. Všeobecné poistné podmienky žalovanej stanovujú spôsoby dochádzania k výpočtu poistného plnenia v prípadoch, v ktorých sa poškodený autonómne rozhodol o spôsobe vykonania opravy, teda či vykoná opravu svojpomocne alebo sa rozhodne vykonať opravu zmluvnom alebo v nezmluvnom servise. Žalovaný poukázal, že označovanie servisov na zmluvné a nezmluvné nie je v rozpore s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ a reflektuje princíp zmluvnej voľnosti. Žalobca vystupuje v predmetnom spore ako právny nástupca poistného, a preto pri posúdení žalobného návrhu je potrebné vychádzať z toho, na aké poistné plnenie a v akej výške mal za splnenia poistných podmienok nárok poistený. Ak bola celková cena diela (cena práce servisu) vyššia, ako nárok poistného na vyplatenie poistného plnenia, mal žalobca (tu v postavení zhotoviteľ diela a nie v postavení právneho nástupcu poistného) uplatňovať zvyšok ceny diela voči objednávateľovi.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu v úvode poukázal na rozhodnutie Nejvyššího soudu ČR zo dňa 10.3.2015 sp. zn. 32Cdo/763/2013. Spomenuté rozhodnutie poukazuje na skutočnosť, že aj v prípade nároku na poistné plnenie z titulu havarijného poistenia ide o kompenzáciu škody. Poistený si v zmysle poistnej zmluvy poistil svoj majetok - motorové vozidlo VW Arteon pre prípad vzniku náhodnej poistnej udalosti - poškodenia tohto majetku a poisťovňa je povinná nahradiť náklady na uvedenie do pôvodného stavu - nahradiť vzniknutú škodu poistnému na jeho vozidle. Predmetom konania je nárok na zaplatenie poistného plnenia z uzatvoreného havarijného poistenia motorového vozidla, na ktorom bola spôsobená škoda v dôsledku náhodnej poistnej udalosti. Na podporu svojho tvrdenia žalobca uvádza rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/12/2020 a dodáva, že pre výšku poistného plnenia je potrebné, aby bola vyrátaná v súlade s faktúrou za opravu poškodeného motorového vozidla a následne v súlade s poistnou zmluvou, teda poistné plnenie sa zníži o zmluvne dohodnutú výšku spoluúčasti. Žalobca uvádza, že OZ nerozlišuje medzi právnickými a fyzickými osobami v oblasti poistenia. Žalobca uvádza, že poistné podmienky obsiahnuté v ZD a VPP boli stanovené jednostranne, pričom zmluvná voľnosť v ich prípade nebola a ani nemohla byť upravená. Žalobca uvádza, že autonómia vôle je síce základným princípom súkromného práva, no jej uplatňovanie nemôže viesť k nespravodlivému zvýhodneniu jednej strany na úkor druhej. Právo musí plniť korekčnú preventívnu funkciu voči ustanoveniam, ktoré by odporovali základným hodnotám právneho poriadku. (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III ÚS 48/2012 z 28.03.2012). Žalobca následne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.10.2024, sp. zn. 5Cob/208/2024. Poistený nemôže byť obmedzený pri slobodnom výbere servisu, ktorý vykoná opravu. Poisťovňa nemôže žiadať, aby poistený vybral servis len na základe nižšej ceny bez zohľadnenia kvality vykonanej opravy. Zmluvné podmienky nemôžu zasahovať do základného práva poisteného na výber poskytovateľa opravy. Výber servisu je v kompetencii poistného, pokiaľ oprava plne zodpovedá účelu poistenia. Súdny podľa žalobcu jednoznačne vo svojich rozhodnutiach uvádzajú, že nie je možné diferencovať rozsah poistného plnenia v závislosti od druhu servisu. Nie je možné sa riadiť VPP tak, ako to uvádza žalovaný v odvolaní, pretože aj v tomto prípade sú dané ustanovenia neplatné. K tvrdeniam žalovaného ohľadom § 799 a § 806 OZ žalobca uvádza, že právna úprava poistnej zmluvy v OZ je tvorená kogentnými ustanoveniami, čo znamená, že od kogentných ustanovení nie je možné sa odchýliť. Podstatou kogentných ustanovení upravujúcich poistenie je chrániť záujmy poistného. Žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.07.2022 sp. zn. 4Obo/45/2021. Žalobca uvádza, že aplikácia § 806 OZ nevylučuje potrebu aplikácie § 799 ods. 3 OZ. Zároveň poistné podmienky žalovaného musia rešpektovať zákonné medze kogentných ustanovení OZ. V prípade, ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poistený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise, ktorý za tie isté služby účtuje vyššie ceny, ako účtujú zmluvné servisy žalovaného, neznamená to, že náklady, ktoré boli vynaložené predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť, prípadne že sú neúčelne vynaložené na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Žalobca následne poukazuje na rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 27.06.2023 sp. zn. 46C/23/2023 a dodáva, že súd rozhodol, že podmienky žalovaného, ktoré preferovali iba zmluvné autoservisy a obmedzovali vyplácanie poistného plnenia pri používaní nezmluvného servisu, sú protizákonné. Tieto podmienky porušujú práva poistenca, pretože nezohľadňujú oprávnený výber servisu a diskriminujú nezmluvné servisy. Určenie maximálnej hodinovej sadzby na 21,00 eur bez DPH je v rozpore s právnymi normami a zásadami poctivého obchodného styku. Žalobca ďalej poukazuje na to, že VPP ani ZD nemôžu vytvárať nové povinnosti či obmedzenia, ktoré nie sú jasne a zrozumiteľne uvedené v poistnej zmluve v neprospech poistného. Poistený má podľa § 788 ods. 1 a § 806 OZ právo na plnenie v rozsahu stanovenom poistnými podmienkami. V poistnej zmluve boli dohodnuté obmedzenia/limitácie poistného plnenia, a to a) Spoluúčasť vo výške 5 % minimálne 165 eur, b) Poistná suma 45.300 eur. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že poistený sa priamo v poistnej zmluve dohodol s poisťovňou na maximálnom možnom spolupodieľaní sa na vzniknutej škode, spoluúčasti poistného, ktorá je zároveň obmedzená poistnou sumou. Žalobca uvádza, že ustanovenia VPP KAS-6, na ktoré poukázal žalovaný, považuje za neplatné z dôvodu, že odporujú kogentným ustanoveniam OZ. Žalovaný v celom vyjadrení zamieňa pojmy vo vzťahu k poistnému plneniu a náhradu škody. Nie je možné v tomto konaní tvrdiť, že súd vychádzal z nároku na náhradu škody, keďže po prečítaní si odôvodnenia rozsudku je evidentné, že ide o krátenie poistného plnenia z titulu havarijného poistenia. Ak si dá poistený opraviť MV v autorizovanom servise, zohľadňuje sa hodinová sadzba opravovne v danom regióne pre príslušný typ a značku. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn. 3Cob/230/2023, zo dňa 28.11.2024. Nakoľko ustanovenia VPP sú z dôvodu bližšie špecifikované v predchádzajúcich bodoch neplatné, nemohlo byť

platne na základe daných VPP poistné plnenie určené. Určujúcou preto pre výšku poistného plnenia je faktúra za opravu motorového vozidla, ktorú poisťovňa bola oprávnená znížiť o dohodnutú spoluúčasť a prípadne v súlade s § 799 ods. 3 a § 809 ods. 2 OZ. Poisťovňa stanovovaním rôznych maximálnych cien opráv podľa typu servisu obmedzuje hospodársku súťaž. Takáto zmluvná podmienka je preto neplatná. Žalobca odkázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-32/11 Allianz Hungária Biztosító Zrt. a. i. proti Gazdasági Versenyhivatal, podľa ktorého už diferencovanie ceny opráv v autorizovaných servisoch na základe dohôd s poisťovňami môže predstavovať zakázané obmedzenie súťaže.

7. Iné vyjadrenia doručené neboli.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP v spojení s § 379 a § 380 CSP, po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 CSP), následnými vyjadreniami, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, obsahom súdneho spisu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny, nakoľko odvolacie dôvody neboli naplnené. Odvolací súd oznámil dňa 12.11.2025 termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 25.11.2025.

9. Podľa § 387 CSP: (1) Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. (2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. (3) Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku, pričom súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd má za to, že nie je daný zákonný dôvod na opakovanie alebo doplnenie dokazovania v súlade s § 384 CSP, a preto je viazaný skutkovým stavom veci, tak ako bol zistený súdom prvej inštancie v súlade s § 383 CSP. Súd prvej inštancie sa podrobne a presvedčivo vysporiadal s podstatnými skutočnosťami. Odvolací súd nezhliadol dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, keďže súd prvej inštancie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie vysporiadal a odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku a k podstatným tvrdeniam uvedených v odvolaní, odvolací súd uvádza nasledovné:

11. Podľa § 261 ods. 9 ObZ, zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

12. Podľa § 788 ods. 1 OZ, poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

13. Podľa § 788 ods. 3 OZ, súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poisťiteľa (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

14. Podľa § 788 ods. 4 OZ, v poistnej zmluve sa možno od poistných podmienok odchýliť len v prípadoch v nich určených. V iných prípadoch sa možno odchýliť, len pokiaľ je to na prospech poisteného.

15. Podľa § 797 ods. 1 OZ, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje.

16. Podľa § 797 ods. 2 OZ, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosť poistiteľa plniť (poistná udalosť).

17. Podľa § 797 ods. 4 OZ, ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenie alebo zníženia plnenia, tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania bol žalobcom uplatnený nárok voči žalovanému na doplatenie poistného plnenia vo výške 288,30 eur z poistnej udalosti č. 8015003657. Medzi stranami nebola sporná existencia poistnej zmluvy č. 6826907861, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným. Medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (poistený) si u žalovaného uplatnil nárok na poistné plnenie vo výške 1.305,59 eur faktúrou č. 2322056 a žalovaný plnil z predmetnej poistnej udalosti po odpočítaní dohodnutej spoluúčasti vo výške 165 eur sumu 852,29 eur. Ako súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku správne uviedol, medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovi (resp. právnomu predchodcovi) vznikol nárok na poistné plnenie titulom poistenia majetku - havarijného poistenia podľa § 806 OZ. Odvolaciu námietku žalovaného, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže vychádzal z toho, že žalovaný je povinný žalobcovi nahradiť škodu a že súdu prvej inštancie uniklo, že predmetom konania bol nárok na poistné plnenie, odvolací súd nevyhodnotil ako dôvodnú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne vyplýva (napr. bod 9, 10 odôvodnenia), že súd prvej inštancie predmetný nárok posudzoval ako nárok na poistné plnenie z uzavretej poistnej zmluvy a nie ako nárok na náhradu škody. Skutočnosť, že súd prvej inštancie používal v odôvodnení pojmy náhrada škody a odkazuje na § 442 ods. 1 OZ, logicky vyplýva zo samotnej podstaty poistnej zmluvy, ktorej úlohou tak, ako to ustanovuje § 790 písm. a) OZ, je aj poistenie majetku pre prípad poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú. Všetky uvedené pojmy predstavujú vznik škody na predmetnom poistenom majetku. Z uvedeného dôvodu teda možno konštatovať, že poistné plnenie vychádza práve zo škody, ktorá bola na poistenom majetku spôsobená.

19. Žalovaný v odvolaní tvrdil, že skutočnosť, že priznaná poistná suma sa nezhodovala so sumou vyčíslenou servisom, neznamená, že poisťovňa krátila poistné plnenie podľa § 799 ods. 3 OZ. Žalovaný tvrdil, že postupoval v súlade so Všeobecnými poistnými podmienkami. Žalovaný zároveň namietal, že súd prvej inštancie sa s uvedenými argumentami nevysporiadal. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného, že vzhľadom k tomu, že plnenie z poistnej zmluvy, predstavuje plnenie zo zmluvného vzťahu, je možné spôsob výpočtu, výšku plnenia a ako aj iné skutočnosti dohodnúť v zmluvných podmienkach. Je potom možné konštatovať, že poistné plnenie, na ktoré má poistený z poistnej zmluvy nárok, nemusí byť úplne totožné s výškou škody, ktorá mu bola na poistenom majetku spôsobená. Podstatným pre určenie poistného plnenia sú práve vzájomné dojednania strán. Tak ako vyplýva z obsahu spisu Všeobecné poistné podmienky žalovaného v čl. 12 bod 5 písm. c) obsahujú dojednanie, že pri oprave v nezmluvnom neautorizovanom servise poisťovňa akceptuje maximálne cenu práce do výšky 20 eur s DPH/nh. Rozhodným pre posúdenie nároku žalobcu je však v tomto prípade dôvod nepriznania plnenia resp. jeho krátenia, ktorý žalovaný uviedol v oznámení o poistnom plnení zo dňa 18.08.2023. Ako aj súd prvej inštancie uviedol a ako to vyplýva z predmetného oznámenia, žalovaný priznal žalobcovi primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21,00 bez DPH/nh. Ako dôvod nepriznania resp. krátenia poistného plnenia, teda neboli uvedené vzájomné zmluvné dojednania, na ktoré sa žalovaný odvolával ako v konaní pred súdom prvej inštancie tak aj v odvolacom konaní. Ako vyplýva z oznámenia ako dôvod neposkytnutia poistného plnenia žalovaný neuviedol čl. 12 Všeobecných poistných podmienok. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 797 ods. 4 OZ, podľa ktorého ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť. Pokiaľ žalovaný ako dôvod neposkytnutia plnenia v uplatnenej výške neuviedol po skončení poistného šetrenia práve vzájomné dojednanie o maximálne výške normohodiny, je bezpredmetné sa na neho odvolávať až v konaní pred súdom. Skutočnosť, že dôvodom nepriznania poistného plnenia nebolo ustanovenie Všeobecných poistných podmienok, potvrdzuje aj samotná skutočnosť, že žalovaný nepriznal výšku normohodiny dohodnutú v čl. 12 bod 5 písm. c) Všeobecných obchodných podmienok, ale priznával vyššiu výšku normohodiny, ktorú nejde priamo spojiť s predmetným ustanovením. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, keď pri posudzovaní uplatneného nároku posudzoval dôvod uvedený v oznámení o skončení poistného šetrenia, v ktorom žalovaný uviedol, že dôvodom, je priznanie primeraných nákladov na cenu práce pre neautorizovaný servis. Súd prvej inštancie následne dospel k správnomu záveru, že v tomto smere žalovaný neunesol dôkazné bremeno krátenia nevyplateného poistného plnenia, keď

nepreukázal, že účtovaná a uplatnená výška normohodiny by bola v zjavnom nepomere k obvyklej cene, resp. k primeraným nákladom opravy.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do výrokovkej časti napadnutého rozsudku, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania, nakoľko súd prvej inštancie správne aplikoval zásadu úspechu a žalobcovi, ktorý mal plný úspech v konaní priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný. Zákonné predpoklady pre rozhodnutie podľa § 257 CSP neboli splnené.

22. Odvolací súd zvyrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie, vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higinis c. Francúzsko z 19. februára 1998). Uvedené kritéria pre dostatočné odôvodnenie napadnutý rozsudok splnil.

23. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).